

Det står skrevet i Salmenes bok kapittel 139

Herre, du ransaker meg og du vet –

² du vet om jeg sitter eller står,
på lang avstand kjenner du mine tanker.

³ Om jeg går eller ligger, ser du det,
du kjenner alle mine veier.

⁴ Før jeg har et ord på tungen, Herre,
kjenner du det fullt ut.

⁵ Bakfra og forfra omgir du meg,
du har lagt din hånd på meg.

⁶ Det er et under jeg ikke forstår,
det er så høyt at jeg ikke kan fatte det.

⁷ Hvor skulle jeg gå fra din pust,
hvor kunne jeg flykte fra ditt ansikt?

⁸ Stiger jeg opp til himmelen, er du der,
legger jeg meg i dødsriket, er du der.

⁹ Tar jeg soloppgangens vinger
og slår meg ned der havet ender,

¹⁰ da fører din hånd meg også der,
din høyre hånd holder meg fast.

¹¹ Jeg kan si: «La mørket skjule meg
og lyset omkring meg bli natt.»

¹² Men mørket er ikke mørkt for deg,
natten er lys som dagen, mørket er som lyset.

¹³ For du har skapt mine nyrer,

du har vevd meg i mors liv.

¹⁴ Jeg takker deg for at jeg er så underfullt laget.
Underfulle er dine verk, det vet jeg godt.

¹⁵ Knoklene mine var ikke skjult for deg
da jeg ble laget på hemmelig vis og vevd dypt i jorden.

¹⁶ Dine øyne så meg da jeg var et foster.
Alle dager er skrevet opp i din bok,
de fikk form før én av dem var kommet.

¹⁷ Dine tanker, Gud, er dyrebare for meg,
summen av dem er ufattelig!

Og det står skrevet i 1. Johannes brev kapittel 1:

Det som var fra begynnelsen, det vi har hørt, det vi har sett med egne øyne, det vi så og som hendene våre tok på, det forkynner vi: livets ord. ² Og livet ble åpenbart, vi har sett det og vitner om det og forkynner dere det evige liv, som var hos Far og ble åpenbart for oss. ³ Det som vi har sett og hørt, forkynner vi også for dere, for at dere skal ha fellesskap med oss, vi som har fellesskap med Far og med hans Sønn Jesus Kristus. ⁴ Og dette skriver vi for at vår glede skal være fullkommen.

⁵ Dette er budskapet vi har hørt av ham og forkynner for dere: Gud er lys, det finnes ikke mørke i ham.

Slik lyder Herrens ord

Evangelium og preken

Det står skrevet i Evangeliet etter Johannes kapittel 1:

«*Jeg er en røst som roper i ødemarken:*

Gjør Herrens vei rett,

som profeten Jesaja har sagt.»

²⁴ Noen av de utsendte var fariseere. ²⁵ De spurte ham: «Hvorfor

døper du da, når du ikke er Messias og heller ikke Elia eller profeten?» ²⁶ Johannes svarte: «Jeg døper med vann. Men midt iblant dere står en dere ikke kjenner, ²⁷ han som kommer etter meg, han som jeg ikke er verdig til å løse sandalremmen for.» ²⁸ Dette hendte i Betania på den andre siden av Jordan, der Johannes var og døypte.

Slik lyder det hellige evangelium

Preken

Noen spurte meg:
om min vei til Ørlandet
Hæ?
Jeg ville bare svare:
Vi tok E6 og etterpå 710

Men det var ikke akkurat det som han ville vite, og jeg ville ikke svare med lang historie,

det vil jeg ikke nå heller.

Så svarte jeg bare kort:

Jeg tror at det var Guds plan.

Tekster som jeg valgte står ikke som kirkeårets tekster for denne søndagen, men de karakteriserer det som jeg opplevde og opplever.

Den første fra Salmenes bok:

Jeg var i Guds plan før jeg ble født.

Gud ville ha meg

Han regner med meg før universet var skapt.

Fordi jeg er unik, spesiell, Uten meg er hans verden ikke hel.

Ja, av og til er det krevende å være så unik, det er egentlig et stort ansvar 😊 jeg vil bare skjule meg, være alene.

Av og til er jeg sint på Ham. fordi det ser ut til at jeg ikke har andre muligheter enn å bare følge HANS plan... og jeg har så mange egne planer.

Det var mange små og store kamper mot Ham.

Men spesielt i de siste årene... på vei til Ørlandet... lærte jeg at Han kjenner meg

Han vet hvem jeg er

Og Han klarer det og han har for meg de beste tankene

Han gir meg det som jeg trenger, det som passer best

Mennesker, muligheter, utfordringer, retning

Det som passer helt for meg.

Gud behandler meg helt spesifikk, sensitiv, med hensyn til min unikhhet, med kjærlighet og respekt

Det høres kanskje litt stolt ut, men det er ikke sånn fordi dette kan vi alle si om oss selv:

Dere som er her - Dere kan si det samme

Alle dere var i Guds plan før dere ble født,

Han ville ha dere: unike, talentfulle, perfekte, i sin tid på sitt sted.

Og plutselig krysses våre veier her på Ørlandet...

Kanskje vi alle kan tenke på det spørsmålet fra begynnelsen

"Din vei til Ørlandet?"

Hvordan vil du svare?

Ja, det er Guds plan at vi er her sammen

ulike, unike med egne erfaringer med Gud, men nå sitter vi sammen her – i kirka, på gudstjeneste.

I den 2. teksten

Sammen med Johannes kan jeg si: jeg vitner om det som jeg erfarte, som jeg opplevde, som jeg er 100% sikker på.

Og nå kan jeg si, at Han er med meg fra begynnelsen,

Jeg hørte mye om Ham, men jeg må også si at jeg ikke alltid klarte å se at Han var nær. Mine øyne var ofte blinde.

Men det var også mange situasjoner, det var helt åpenbart at Han var til stedet.

At Han gjorde ting. Alt best for meg, for at jeg skulle overleve.

Nå kan jeg se det med egne øyne, nå kan jeg ta på det med mine hender – bevis av guds kjærlighet – små hverdagens ting... men:

Det vitner om enda større kjærlighet. I Jesus er Guds kjærlighet åpenbart.

Ingen har større kjærlighet enn den som gir livet for vennene sine

Han regner med meg og med oss ikke bare for kort tid på denne jorda, Men han vil gi oss evig liv. I felleskap med ham.

Han gjorde alt for at vi kan bli sammen til evig tid.

Og i den tredje teksten er en annen Johannes – Johannes døperen.

Han er også et vitne.

Jeg føler meg akkurat som Johannes:

Er ikke verdig til å løse sandalremmen hans...

Han er Gud.

En prest kan ikke erstatte Gud. Det blir helt feil.

Men :

« *Jeg er en røst som roper i ødemarken:
Gjør Herrens vei rett.*»

Selv om jeg vet at Gud allerede er her, vil jeg spørre ham når vi møttes:
«kan du forklare meg om din vei til Ørlandet?»

Og jeg tror at det blir veldig spennende historie og ønsker at våre navn blir nevnt i hans fortelling.

Nå begynner vi å bygge vår del av denne historien.

Sammen, som menighet i felleskapet med Gud.

AMEN